

Beograd 1939

Beograd, Jenuin, Bahar, Sušak
Trbovlje

V. VIII. IX 1934

Koleda

MLADINSKI PEVSKI ZBOR

„Trboveljski slavček“

DIRIGENT: AVGUST ŠULIGOJ

Raspored koncerta:

Zlatko Grgošević:	Koleda
Emil Adamič:	Uspavanka
Marko Tajčević:	Pesme dodolske
Ivan Matetič-Ronjgov:	Narèkovane za ocem
●	
Slavko Osterc:	Kvartet
Marij Kogoj:	Zvončki
Dr. Miloje Milojevič:	Sankanje
Petar J. Krstić:	Let, let, tičice male
Vasilij Mirk:	Medvedov ples
Emil Adamič:	Ni mi volja več na svetu živeti
	Vandrovc je privandrov
●	
Emil Adamič:	Stoji mi polje
	Zbadljivka
	'Nmau čez izaro
	Drežnica
St. St. Mokranjac:	Bolno čedo
	Pazar živine

Koleda

Gospodaru poštovani
od sveg sela odabrani,
rekli so nam ljudi stari,
da ti jesi čovjek pravi.

Došli smo se zabavljati,
i s tobom veseliti.
Došli smo se radovati,
hoćeš li nas darovati?

Ili knjigu, ili grošić,
da ti bude sretan Božić,
a po njemu Stjepan dan,
po Stjepanu Ivanjdan:
mlado ljeto, Vodokršće
i sve ljeto i godišće.
Gospodaru naš,
daruj, daruj nas!

Emil Adamić:

Uspavanka

Glej, sunce zašlo je v svoj zlati gradič
in lunica vstaja aja tutaja.
In plove in plove kot svetel čolnič
iz daljnega kraja aja tutaja.

Marko Tajčević:

Narodno besedilo

Pjesme dodolske

a) Pred kućom kad igra dodola

Molimo se višnjem Bogu,
da udari rosna kiša,
da porosi naša polja,
i šenicu ozimicu
i dva pera kukuruza.

Molimo se višnjem Bogu,
da udari sitna kiša,
oj dodo, oj dodole.

b) Pred domaćicom

Udri kišo prekapljušo
oj dodo, oj dodole.
Cvati ružo na sred dvora,
cvati tanka i rumena,
ljepotom se ponijela.

c) Kad idu preko polja

Mi idemo preko sela,
a oblaci preko neba.
A mi brže, oblak brže.
Oblaci nas pretekoše
žito, vino, porosiše,
oj dodo, oj dodole.

Narèkovane za osem

Čače moj! Nemila je vaša sirota, čače moj!
 Ah, dobri moj prijatelju, čače moj!
 Kega san ja sada zgubila, čače moj!
 Ah, čače, nemila je vaša sirota, čače moj!
 Ah, ljubeznivi i prijaznivi, čače moj!
 Kemu ste vi naše sirote naručili, čače moj!
 Ah drobne i maljahne, dobri čače moj!
 Nenaučene i nenavajene, čače moj!
 Kemu ste ih vi naručili i priporučili, čače moj!
 Ah, ke su vam ostale, dragi čače moj!
 Kako drevo odsečeno, čače moj!
 Drobne i maljahne, mili čače moj!
 Kako odsečene grančice, čače moj!
 Ah, velo dobro moje, čače moj!
 Moje i ovih drobnih sirotic, čače moj!

Istarska narodna.

Slavko Osterc:

I. A. Krylov

Kvartet

Pri opici poredni
 si osel
 in kozel
 ter Miško, medved zagovedni,
 izmislijo zasvirati kvartet.
 Dobe si note, bas ter alt in gosli dvoje
 in sedejo v gozdek pod hoje,
 da bi z umetnostjo svojo zavzeli svet.
 Začno in drgnejo — soglasja ni...
 »Postojte, bratci, hoj!« in opica kriči,
 »kako naj godba gre, ko napak vsak sedi!...
 Ti, Miško, z basom, sedi pred violo,
 jaz — prima — grem pred drugo tja,
 potem bo godba naša šla,
 še les z goro zapleše kolo! —«
 Presedejo, začno kvartet,
 pa spet ne ujemajo se glasi.
 »Postojte, jaz jo imam, le počasi,«
 zdaj osel zakriči, »mi pridemo že v red,
 če gremo vštric sedet!«

Poslušajo: sedijo v eni vrsti —
kvarteta prav ne vodijo jim prsti.
In več ko prej med njimi je nazorov
in sporov,
kako in kje naj kdo sedi. —
Na vrišč slučajno slavec prileti.
Vsi prosit ga hite, o, naj jih reši zmote:
»Vsaj urico,« reko mu, »z nami se pobavi
in nam kvartet v soglasje spravi!
Glej, inštrumente imamo in note,
samo povej, kako nam je sedeti!«
»Kdor bi rad godec bil, ta mora kaj umeti
in tanjši sluh imeti, kot je vaš,«
odgovori jim slavec naš.
»A vi, prijatelji, sedite kakorkoli,
zagodli prav ne bodete nikoli.«

Marij Kogoj:

Fanči Dolenčeva

Zvončki

Zvončki beli po dolinah zazvončkljali so,
v zlatem vozu pomlad pripeljali so.
Zveselili so se malčki lepih zvončkov teh,
ter domov so jih prinesli v ročicah obeh.

Zvončki beli pa zvonili dalje so,
dokler niso privabili drugih cvetk nam na zemljo.

Dr. Miloje Milojevič:

Iz »Cveća« M. Jovića

Sankanje

Imam sanke
molovanke,
okovane,
potkovane.
Šta mi možeš ti
samo tako di!

Bog je dao,
sneg je pao,
zamnom đaci
đavolaci.
Šta mi možeš ti
samo tako di!

Zima reže
sanke beže,
kao tica
krilatica.
Šta mi možeš ti
samo tako di!

Petar J. Krstić:

Jovan Milenko

Let, let, tičice male

Let, let, tičice male let,
gde toplije sunce sjaje,
lepšu zemlju, lepše kraje,
čuva za vas svet.

Let, let, tičice male let.
Otputujte čilom srećom,
vratite se još sa većom,
opet u naš svet.

Vasilij Mirk:

Medvedov ples

Pleši, pleši kosmatinek,
da te vidi mamjin sinek.

V levo, desno dva koraka,
semkaj, tjakaj še dva taka.

Hitro brusi nogi bosu,
zame, zase kruha prosi!

Emil Adamič:

Medjumurska
Dekanovci

Ni mi volja već na svetu živeti

Ni mi volja već na svetu živeti,
da ja nemam kog vu srcu ljubiti.
Nemam već na svetu nigdi nikoga,
nemam majku niti oca živoga.

Emil Adamič:

Narodno besedilo

Vandrovc je privandrov

Vandrovc je privandrov
s strgano bisago.
Vandrovc moj,
lepo mi zapoj!

Hlače 'ma s hodnika,
pa jih zmerom flika,
suknjo pa iz volne,
da jo zmerom kolne.

S čevlji brez podplata,
pleše sredi blata,
kapo 'ma iz gobe,
da je vse narobe.

Emil Adamič:

Stoji mi polje

Stoji, stoji mi poljice,
prelepo polje široko,
na polju zrasla lipica,
prelepa lipa zelena.

Pod lipo je pa mizica,
prelepa miza kamena,
okol' stojijo stolčeki,
oj sami stolčki svilnati.

Na njih sedijo fantiči,
oj, fantje lepi, mladi vsi,
med njimi pa je Micika,
oj Micika objokana.

Emil Adamič:

Zbadljivka

Zaklala žena raco,
možu je dala taco:
jej, le jej, preljubi mož,
da hitro debel boš.

Zaklala je kopuna,
možu je dala kljuna:
jej, le jej, preljubi mož,
da hitro debel boš.

Še gosko je zaklala,
možu kosti je dala:
jej, le jej, preljubi mož,
da hitro debel boš.

Emil Adamič:

Koroška narodna

'Nmau čez izaro

'Nmau čez izaro,
'nmau čez gmajnico,
kjer je dragi dom, z mojo zibalko,
kjer so me zibali,
mamica moja,
in prepevali: haji, hajo.

K' s'm še mih'n biu,
s'm biu dro vesiu,
s'm več barti k'tiro pes'm peu;
zdaj vse minuvo je,
nič več peu ne bom,
zdaj ni več moj ljubi, dragi dom.

Drežnica

Čin čin čin Drežnica,
kje so kozice?
Gori na skalici,
kjer ni vodice.
Hoja, hoja, hojajaja.

Solnčece sije nam,
dežek pa gre,
naš mlinar pa melje
brez vsake vode.
Hoja, hoja, hojajaja.

St. St. Mokranjac:

Narodno besedilo

Bolno čedo

Leži čedo, bolno čedo,
mutne su mu crne oči,
čedo gori, sve ga boli,
oh, ko će mu sad pomoći!

Kod postelje majka kleči,
suze lete preko lica:
»Pomozi mi višnji Bože,
oh! spasi mog jedinca!«

Ta još juče igralo se,
tako vedro, tako voljno,
a sad leži u nesvesti,
teško bolno i prebolno.

A Bogu se ražalilo,
dade sanku, lako krilo,
sanak sleti bolnom čedu,
a čedo je ozdravilo.

St. St. Mokranjac:

Narodno besedilo

Pazar živine

Rano pođoh na pazar,
kupih pile za dinar;
Oj, ti pile pileto!
Oj, ti kokorajko!

Oj, ti petle, rano dođi ter mi poj!
Oj, ti patko šiga migo!
Oj, ti gusko ševaljajko!
Oj, ti pile pileto!

*

OVITEK DELNIŠKE TISKARNE, D. D. V LJUBLJANI
PREDSTAVNIK MIROSLAV AMBROŽIČ

*